

Bạn mới đến trường

Bạn mới đến trường
Hãy còn nhút nhát
Em dạy bạn hát
Rủ bạn cùng chơi
Cô thấy cô cười
Cô khen đoàn kết

Cô dạy

Mẹ, mẹ ơi! Cô dạy:
Phải giữ sạch đôi tay,
Bàn tay mà giầy bẩn,
Sách, áo cũng bẩn ngay.

Mẹ, mẹ ơi! Cô dạy:
Cãi nhau là không vui
Cái miệng nó xinh thế
Chỉ nói điều hay thôi.

THƠ CÔ VÀ MẸ

Mỗi sớm mai thức dậy
Mẹ đưa bé đến trường
Khoanh tay chào cô giáo
Cô khen: bé dễ thương
Mỗi chiều sau buổi học
Mẹ đón em sân trường

Đáp lời: Con chào mẹ!
Mẹ mỉm cười yêu thương
Mẹ và cô của bé
Là khoảng trời bao la
Cho ước mơ của bé
Bay cao và bay xa.

Cô và Mẹ

Buổi sáng con chào mẹ
Chạy đến ôm cổ cô
Buổi chiều con chào cô
Rồi sà vào lòng mẹ
Mặt trời mọc rồi lặn
Trên đôi chân lon ton
Hai chân trời của con
Là mẹ và cô giáo

LÀM QUEN CHỮ SỐ

Mặt trời chỉ có 1
Mọc lên để làm ngày.
Người có 2 bàn tay
Sinh ra mà làm việc.
1 sau và 2 trước
Kia, 3 bánh xích lô.
Giấc ngủ cùng giấc mơ
4 chân giường nâng đỡ.
Lá cờ tươi màu đỏ
Nở 5 cánh sao vàng.

Chủ đề Trường mầm non

Cô giáo lớp em

Sáng nào em đến lớp
Cũng thấy cô đến rồi
Đáp lời "Chào cô ạ!"
Cô mỉm cười thật tươi

Cô dạy em tập viết
Gió đưa thoảng hương nhài
Nắng ghé vào cửa lớp
Xem chúng em học bài

Những lời cô giáo giảng
Âm trang vở thơm tho
Yêu thương em ngắm mãi
Những điểm mười cô cho.

CÔ GIÁO CỦA CON

Cô Nga mầm non

Mỗi khi vào lớp
Cô cười thật tươi
Say sưa giảng bài
Giọng cô ấm áp
Bạn nào hay nghịch
Cô chẳng thích đâu

Bạn nào chăm ngoan
Cô yêu lắm đấy
Cần như hạt muối
Đẹp như hoa rừng
Cô giáo của con
Ai mà chẳng quý

Cảm ơn

Sáng, Thỏ con đi học
Không may rơi bút chì
Học chữ cái, tập tô
Thỏ con buồn muốn khóc

Ngồi bên cạnh là Sóc
Thấy bạn buồn, rất thương
Sóc đưa hộp chì sang
"Thỏ ơi ! Dùng chung nhé!"

a b
c

Lại đến giờ học vẽ
Thỏ vẽ đẹp, cô khen
Thỏ cảm động đứng lên
" Minh cảm ơn bạn Sóc"

1 2

Giờ chơi của bé

Giờ học hết rồi
Đã đến giờ chơi
Nào bạn hãy tới
Cùng tham gia nào
Mình làm bác sỹ
Đeo cái ống nghe
Bạn làm y tá
Khám các bệnh nhân
Còn các bạn khác
Làm bác thợ xây
Xây nhà tập thể
Cho các gia đình
Cùng đi mua sắm
Ở góc cửa hàng

Ra vườn tưới hoa
Trồng cây nhỏ cỏ
Làm cô giáo nhỏ
Dạy các học sinh
Đọc thơ hát múa
Đóng kịch vẽ tranh
Làm góc nghệ thuật
Đến góc học tập
Tô chữ đọc thơ
Giờ chơi như mơ
Bé làm người lớn
Sao vui vui thế
Thế giới trẻ thơ.

THƠ: “CÔ VÀ CHÁU”

Bé biết nhận màu xanh
Cô chỉ sang màu đỏ
Nhìn theo ngón tay trở
Bé biết thêm nàu vàng
Ngón tay cô nhẹ nhàng
Chuyển sang màu tím huế
Cứ như thế, như thế...
Bé biết đủ bảy màu
Cô và bé nhìn nhau
Nụ cười trong ánh mắt.

Bài thơ: Bé học toán

1 cái

2 cái

 có 3

 4 cái

Bé lại đếm

5 con

Bé đếm tìm

Con số 6

7

8

Bé tập tô

Tập viết số

Có ai đó

9 quả

Đếm không sai

10 con

Thật là thích

10 số thôi

Mà

Nhiều vô kể

Nhiều hình vẽ

Nhiều ngon

Nhiều

Nhiều

Bé lại đếm

Bé lại tô

 không ngờ

Con giỏi toán

Nu na nu nống

Nu na nu nống
Cái trống nằm trong
Con ong nằm ngoài
Củ khoai chấm mật
Phật ngồi phật khóc
Con cóc nhảy ra
Con gà ú ụ
Bà mụ thổi xôi
Nhà tôi nấu chè
Tay xoè chân rứt.

LÀM QUEN CHỮ SỐ

chỉ có **1**

Mọc lên để làm ngày

Người có **2**

Sinh ra mà làm việc

1 sau và **2** trước

Kìa, **3** bánh

Giấc ngủ cùng giấc mơ

4 chân nâng đỡ

 tươi màu

Nở **5** cánh

Con lăn tăn

 đều **6** mặt

Thứ **2** đến chủ nhật

Tuần lễ có **7** ngày

Bác càng đến hay

8 chân bò ngang thế?

Các bạn ơi, nhớ nhé

Sau **8** đến **9, 10**

Lại đây học cho vui

chỉ có **1**

BÀN TAY CÔ GIÁO (Trích)

Bàn

Tết cho em

Về   khen

 cô đến khéo!

Bàn

Vá cho em

Như chị cả

Như   hiền

...

	: tay		: cô giáo
	: tóc		: nhà
	: mẹ		: áo
2	: hai		: múa
	: đường		: lớp

2 bàn cô

Dạy em dẻo

2 bàn cô

Dạy em đan khéo

Cô dắt em đi

Trên tới

 đẹp quê hương

 dài đất nước...

ĐI HỌC ĐÚNG GIỜ

Em đang say

Còn em

Quên cả giờ rồi

Đi cho đúng giờ

Chú nhắc

  đã điểm

Reng reng dậy thôi!

Này ơi

 dậy sớm

Đừng bước thành thơi

 lười trưa

Nhanh vào

 : ngủ : đồng hồ : Gà trống : Mèo : đi học
 Trống : trường : các bạn : lớp : chân

Trăng sáng sân nhà em

Sân nhà em sáng quá
Nhờ ánh trăng sáng ngời
Trăng tròn như cái đĩa
Lơ lửng mà không rơi
Những đêm nào trăng khuyết
Trông giống con thuyền trôi
Em đi trăng theo bước
Như muốn cùng đi chơi

(sưu tầm)

biBook

Rước Đèn Tháng Tám

Hôm nay là Tết trung thu
Lòng vui như hội em đi rước đèn
Đèn cá chép, đèn ông sao
Muôn màu muôn vẻ lung linh phổ phờng
Em cùng chúng bạn đi chơi
Tay cầm đèn sáng, miệng thì hát vang
Múa ca cho hết đêm rằm
Tươi vui chào đón chị Hằng xuống chơi

Bài thơ Trăng Sáng
Tác giả: Nhược Thủy

**Sân nhà em sáng quá,
Nhờ ánh trăng sáng ngời,
Trăng tròn như quả bóng.
Lơ lửng mà không rơi.**

**Những đêm nào trăng khuyết,
Trông giống con thuyền trôi.
Em đi trăng theo bước,
Như muốn cùng đi chơi.**

Truyện kể Đôi bạn tốt

Thím Vịt bận đi chợ xa đem con đến gởi bác gà mái mẹ. Gà mái mẹ gọi con ra chơi với Vịt con.

Gà con xin phép mẹ dẫn Vịt con ra vườn chơi và tìm giun để ăn. Gà con nhanh nhẹn đi trước. Vịt con lạch bạch theo sau. Thấy Vịt con chậm chạp, Gà con tỏ ra không thích lắm. Ra tới vườn, Gà con lách hai chân bới đất tìm giun. Ngón chân của Vịt có màng không bới đất được. Vịt con cứ lạch bạch khiến đất bị nén xuống. Gà con không tài nào tìm giun được. Gà con tức quá nói với Vịt con:

– Bạn chẳng biết bới gì cả, bạn đi chỗ khác chơi để tôi bới một mình vậy.

Vịt con thấy Gà con cáo với mình cũng buồn, liền bỏ ra ao tìm tép ăn. Một con Cáo mắt xanh, đuôi dài nấp trong bụi rậm, thấy Gà con đi tìm mồi một mình định nhảy ra vồ. Gà con sợ quá vội ba chân bốn cẳng chạy ra bờ ao. Gà con vừa chạy vừa kêu : “Chiếp, chiếp, chiếp !”.

Vịt con đang lặn ngụp tìm tép, nghe tiếng bạn gọi vội lướt nhanh vào bờ kịp cõng bạn ra xa. Cáo chạy tới bờ đã thấy Gà và Vịt đang ở gần ao sâu. Chờ mãi không được, Cáo liếm mép và bỏ đi. Nhờ Vịt có đôi chân như mái chèo bới rất nhanh mà Gà con thoát chết... Lúc này Gà con mới thấy việc mình đuổi Vịt con là không tốt, và xin lỗi bạn. Vịt con không giận mà còn mò tép cho gà con ăn.

Từ đấy mỗi khi Vịt con đến chơi. Gà con mừng tíu tít đi tìm giun cho Vịt con ăn. Gà con nhanh nhẹn đi trước, Vịt con lạch bạch theo sau. Hai bạn gà và Vịt rất quý mến nhau.

Truyện: Mèo hoa đi học

Mèo Hoa có cái đuôi dài rất đẹp. Lúc nào Mèo cũng chăm sóc, chải chuốt cho cái đuôi của mình. Mèo rất thích mọi người để ý và khen cái đuôi đẹp của mình.

Bạn Nai cũng khen:

- Cái đuôi của cậu đẹp thật. Tôi cũng thích đuôi dài, đẹp nhưng khốn nỗi đuôi của tôi lại ngắn tũn.

Mèo rất thích và hãnh diện. Nhưng niềm vui vừa chợt đến thì Mèo Mẹ nói:

- Ngày mai con phải đến trường để học cùng các bạn.

Mèo Hoa nghĩ đến trường có nhiều bạn lắm, không biết có ai khen mình không nhỉ? Ồi! Nếu mà bạn nào cũng sờ vào cái đuôi của mình thì nó sẽ xấu đi mất. Mèo Hoa buồn bực trong lòng. Không biết phải làm thế nào đây?

Nghĩ mãi, nghĩ mãi Mèo Hoa liền nói với Mẹ:

- Mẹ ơi! cái đuôi của con hôm nay bị ốm rồi, ngày mai con không đi học được đâu.

Mèo Mẹ buồn lắm. Bác Cừu gần đó nghe thấy Mèo Hoa than thở như vậy liền nói toáng lên rằng:

- Tôi sẽ chữa cho khỏi ngay!

Bác Cừu vừa nói vừa cầm cái kéo đến bên Mèo Hoa. Mèo Hoa thảng thốt:

- Bác sẽ làm gì?

Bác Cừu nói:

- Tốt hết là bỏ cái đuôi ấy đi Mèo Hoa.

Eo ôi! Cắt đuôi cắt đuôi thì đau lắm. Vậy thì cái đuôi lâu nay mà mình hãnh diện thì đi tong rồi. Ồi! đau lắm, sợ lắm.

Mèo Hoa liền vội vã:

- Thôi thôi cháu xin đi học ngay thôi, mẹ ơi con đi học đây.

Mèo Mẹ lúc ấy rất vui vẻ nói với Mèo Hoa:

- Con cứ đi học đi, ở trường con sẽ có nhiều bạn mới rất vui, con sẽ trở thành học trò giỏi, lúc ấy con còn hãnh diện hơn nhiều. Mẹ cũng tự hào về con.

Mèo con và quyển sách

Mèo con ngồi bên một hốc cây, trên tay chú là quyển sách tạc gỗ rất mới, rất đẹp. Mèo con ngắm nghía một lúc rồi “soạt! soạt!”, chú ta xé quyển sách. Thấy vậy, bác Gà trống đang kiếm mồi gần đó liền hỏi:

- Cháu làm gì thế?
- Dạ cháu xé sách để gấp đồ chơi đấy ạ! – Mèo con trả lời.

Rồi Mèo con hí hửng ngắm những con vật vừa gấp của mình. Còn bác Gà TRỐNG thì nghiêm mặt nhắc:

- Vậy là chú đã làm hỏng quyển sách rồi đó! Phải biết giữ gìn sách vở chứ!

Mèo con cầm đồ chơi chạy đi. Vừa đi chú ta vừa lẩm bẩm:” Có thể mà bác Gà Trống cũng mắng. Mình xé quyển sách thì có gì ghê gớm đâu?”. Bác Gà Trống nghe thấy những lời đó liền nói với theo:” Đúng là một chú Mèo không biết nghe lời, hư quá!”.

Tối hôm đó, nằm trên giường. Mèo Con cứ thắc mắc mãi: “Mình chẳng làm điều gì xấu cả. Vì sao bác Gà Trống lại bảo mình hư nhỉ?”. Rồi chú ngủ thiếp đi. Trong giấc mơ. Mèo con thấy những bức tranh và chữ cái quen thuộc của quyển sách hiện ra. Ai cũng trách móc chú và bảo lần sau không làm bạn với chú nữa.

Tỉnh dậy, Mèo Con vội tìm những mảnh giấy rách đem dán lại. Chú đưa cho bác Gà Trống xem:

- Bác Gà Trống ơi! Cháu đã dán lại quyển sách rồi này!

Bác Gà Trống nhìn quyển sách tỏ vẻ rất ngạc nhiên rồi lắc đầu cánh nản. Thì ra Mèo Con đã dán nhầm lung tung, trang nọ lẫn trang kia, mảnh nọ chồng lên mảnh kia. Rồi bác Gà Trống chăm rĩ bảo:

- Sách vở là người là bạn tốt. luôn mang đến cho chúng ta nhiều điều bổ ích. Nếu lỡ tay làm rách thì chớ có dán lại ẩu như thế này nhé!

Mèo Con ngượng ngịu nhìn bác Gà Trống khẽ nói:

- Vâng ạ! Cháu hiểu rồi ạ!

Từ đó, Mèo Con không xé sách nữa mà học xong, chú lại cất đi cẩn thận.

Chú vịt khàn

Gà và vịt đều học lớp cô giáo Họa Mi. Gà nghe lời cô giáo: Khi đi đường, Gà luôn đi bên tay phải và gặp ai Gà cũng đứng lại khoanh tay chào. Còn Vịt con thì chỉ thích chạy lăng xăng. Thấy ai, Vịt cũng hét toáng lên gọi tên âm ỉ.

Trên đường đi, thấy bác Ngỗng dẫn con ăn cỏ ở bờ rộng. Đứng từ xa, Vịt con gân cổ gọi Ngỗng con âm ỉ, làm bé Ngỗng út giật mình suýt rơi xuống nước. Thấy vậy, bác Ngỗng bảo:

- Cháu muốn hỏi ai thì đến gần và nói nhj nhàng, đừng đứng ở xa mà kêu toáng lên như vậy là không tốt đâu!

Trên lớp học, cô giáo Họa Mi dạy hát. Các bạn ai cũng khen Gà hát đúng giọng như cô dạy, còn Vịt thì gân cổ hát thật to, làm cô giáo phải nhiều lần nhắc nhở. Đến giờ chơi, Vịt con cứ chạy lăng xăng từ góc xây dựng sang góc phân vai rồi đến góc nghệ thuật và hét vào tai các bạn làm các bạn đang chơi ở các góc đều giật mình. Cô giáo lại phải nhắc nhở Vịt, nhưng Vịt con vẫn chững nào tậ ấy.

Hôm cô giáo cho đi thăm quan cửa hàng bán đồ chơi, khi vào cửa hàng, Vịt con cứ luôn mồm khen cái này đẹp, chê cái kia xấu. Cô giáo lại phải nhắc nhở. Trên đường về, Vịt con lại chẳng đi theo hàng cùng các bạn và cô giáo. Vịt con cứ chạy lăng xăng và bị vấp ngã. Vịt con kêu toáng lên và gào khóc âm ỉ. Cô giáo Họa Mi phải đưa Vịt về nhà. Về đến nhà, Vịt con thấy mẹ lại làm nũng, khóc to hơn. Một lúc sau, Vịt con mệt quá, ngủ thiếp đi. Tỉnh dậy, Vịt con chẳng nói được nữa, mẹ phải đưa Vịt đến bác sĩ Sóc Nâu khám bệnh. Bác sĩ bảo:

- Cháu bị khàn tiếng là do nói to, nói nhiều và hay khóc nhè. Vịt con nghe bác sĩ nói thấy hối hận lắm. Vịt cúi đầu thẫm nghĩ: "Từ nay mình sẽ không như thế nữa". Rồi Vịt định hứa với mẹ điều gì, nhưng giọng Vịt khàn mất rồi nên Vịt chỉ kêu được mấy tiếng "Cạp cạp cạp".

Truyện: Vịt con đi học

Không đợi đồng hồ rung chuông báo thức, Vịt Con vẫn dậy sớm hơn mọi ngày, chú háo hức mong chóng sáng để mẹ đưa đi học, chả là hôm nay ngày đầu tiên Vịt con tới lớp. Vịt Con thích lắm, dọc đường chú cứ hát suốt.

Trường của Vịt Con nằm trên một bãi đất rộng, cú dững suối chảy qua, hai bên bờ suối cú nhiều hoa đua nhau nở, rất đẹp.

Lớp mẫu giáo của Vịt Con thật vui vỡ cú nhiều bạn. Ai đến lớp cũng được cô giáo Gà Mơ âu yếm xoa đầu và hỏi tên từng bạn. Vịt Con được cô giáo cho tự giới thiệu về mĩnh trước, Vịt Con lễ phép: Cạp! Cạp...thưa cô con là Vịt Con, con rất thích bơi lội. Vịt Con chưa nói dứt lời, Ếch xanh đỏ lỏu tỏu: Ộp! ộp...con cũng thớch bơi lội. Cô Gà Mơ tỏ ý khụng vui, cụ núi: Ếch Xanh ơi, con phải tay xin phộp rồi mới núi chứ? Ếch Xanh biết lổi, cú đầu:vâng ạ.

Các bạn Trống Choai, Cún Nâu và Mèo khoang cũng lần lượt nói về mĩnh. Này nhộ: bạn Trống Choai gáy ò... ó... o... để đánh thức mọi người dậy. Bạn cún Nâu sủa: gâu...gâu...gâu... và trụng nhà rất giỏi. Bạn Mổo khoang kờu: meo ...meo, lủ chuột nghe thấy sợ lắm. Bạn Ếch Xanh giống mĩnh thớch bơi lội nhưng lại kêu: ộp...ộp... Vịt Con khoái chí cười thật tươi, mình cú nhiều bạn,mỗi bạn đều cú một tên và tiếng kêu riêng, thật đáng yêu

Sau giờ hợp mặt, cô Gà Mơ cho cả lớp tập thể dục, học múa hát, cụ cũn cho cỏc bạn vui chơi thỏa thích... cô dạy bạn bè phải đòan kết, nhừong nhịn, giúp đỡ lẫn nhau, phải biết lễ phép, ngoan ngoãn và vâng lời người lớn.

Một ngày ở lớp Vịt Con được học bao điều, chú thấy mĩnh như lớn lên nhiều...

Khi ông mặt trời xuống núi là lúc Vịt Mẹ đón Vịt Con, trên đường về nhà Vịt Con ríu rít kể cho mẹ nghe về cô giáo và các bạn của mình...

Câu đố vui về chủ đề trường mầm non

Câu đố số 1:

Hòn gì bé tí bé ti
Lăn tròn trên đất mỗi khi đụng vào

Đáp án: Hòn bi

Câu đố số 2:

Quả gì không phải để ăn
Mà dùng để đá, để lăn để chuyền ?

Đáp án: Quả bóng

Câu đố số 3:

Có chân mà chẳng biết đi
Có mặt phẳng lì cho bé ngồi lên
Là cái gì ?

Đáp án: Cái ghế

Câu đố số 4:

Tôi thường làm bạn
Với em bé thôi
Khi ăn cần tôi
Để hơn cầm đũa
Là cái gì ?

Đáp án: Thìa xúc cơm

Câu đố vui về chủ đề trường mầm non

Câu đố số 5:

Giống hệt như em bé
Đủ mặt mũi chân tay
Đặt xuống là ngủ ngay
Không đòi ăn đòi bế
Đố bé biết là gì ?

Đáp án: Búp bê

Câu đố số 6:

Cái gì dài một gang tay
Bé vẽ, bé viết ngày ngày ngắn đi ?

Đáp án: Cái bút chì

Câu đố số 7:

Bút gì màu đỏ, màu xanh
Mẹ mua cho bé vẽ tranh tô màu ?

Đáp án: Bút màu

Câu đố số 8:

Biết tôi vừa trắng, vừa tròn
Viết bao nhiêu chữ tôi mòm bấy nhiêu
Là cái gì?

Đáp án: Viên phấn

